ЗВІТ ГОЛ...

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ТРИ ЦЕНТИ РІК XLV. Ч. 93. Джерзі Ситі, Н. Дж., четвер, 22-го квітня, 1937.

VOL. XLV. No. 93. Jersey City, N. J., Thursday, April 22, 1937. THREE CENTS

ПРЕЗИДЕНТ ДОМАГАЄТЬСЯ ОЩАДНОСТИ

ВАШИНҐТОН.—Президент Рузвелт вислав конґресові посланіє в скарбових справах, у котрім доказує потребу обмежування видатків.

Він заявляється за те, щоб видатки федерального уряду на допомогу для безробітних обмежити до суми півтора біліона долярів на рік. Не зважаючи на те, що тепер приходи з податків не доходять до сподіваної урядом висоти, президент заповів, що він предложить пропозиції щодо нових податків аж у наступній сесії конґресу.

Зміст посланія президента показує, що президент тепер стоїть проти надзвичайних федеральних допомог, таких, як допомога шкільництву, будуванню дешевих мешкань, фармерському арендарству, тощо.

Хоч програма президента загрожує поважно допомозі безробітних, то деякі провідники конґресу йдуть за ще дальше обмеження допомог, а деякі хочуть їх зменшити до суми 1 біліона долярів.

РОБІТНИЧІ РЯДИ В ОШАВІ ЗАЛОМЛЮЮТЬСЯ.

ТОРОНТО (Онтаріо).—Серед страйкуючих робітників автомобільного підприємства Ґенеральна Моторова Корпорація в Ошаві появляється заломлення, бо деякі ґрупи робітників покидають страйк і шукають роботи в підприємстві.

У премієра міністрів провінції Онтаріо, Гепберна, зявилася делеґація робітників і заявила, що вона представляє 1,500 робітників, які хочуть покінчити страйк і почати роботу на умовах, предложених підприємством без признання юнії. Гепберн заявив, що як вони вернуться до праці, то він постарається для них про сторожу.

ДАЛІ ДОБИВАЮТЬСЯ ОСУДУ СИДЯЧИХ СТРАЙКІВ.

ВАШИНҐТОН.—Робітничий комітет палати послів предложив палаті резолюцію за осудження сидячих страйків.

Ця резолюція вийшла з сенату. Меншість комітету в своїм рапорті противиться цій резолюції на тій основі, що її висуває орґанізація Американська Ліґа Свободи, котра, мовляв, представляє інтереси фабрикантів, які стараються ломати закон Ваґнера.

У своїм рапорті про цю резолюцію більшість осуджує страйк як незаконний спосіб боротьби й противний інтересам краю, а меншість у своїм рапорті каже, що цей засіб боротьби накинули робітникам підприємці своїм ворожим відношенням до колективної уґоди.

ЩЕ ОДИН ЗАКОН ПРОТИ СИДЯЧИХ СТРАЙКІВ.

КОЛОМБОС (Огайо). — Палата послів стейтової леґіслятури ухвалила 51 голосами проти 50 закон проти сидячих страйків. Притому палата ухвалила закон про робітничі справи, подібний до федерального закону Ваґнера.

РУЗВЕЛТ НЕ ПОТЯГАЄ ЗА МОРСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт заявив ґазетярам, що він не має наміру скликати міжнародню конференцію для розгляду морських справ, як це піддавав Джордж Ленсбері, провідник Брітійської Парті Праці, по конференції з Гітлером.

УХВАЛЮЮТЬ ВИДАТКИ НА СВІТОВУ ВИСТАВУ.

ВАШИНҐТОН. — Палата послів ухвалила по короткій дебаті резолюцію Мерита, на основі котрої федеральний уряд має видати 5 міліонів долярів для влаштування світової вистави, що має відбутись в 1939 році в Ню Йорку.

ПОЛІЦІЯ ШУКАЄ МУРИНСЬКОГО „БОГА".

НЮ ЙОРК. — Як Пол Комора хотів доручити позов „фатерові Дивайнові", муринському проповідникові, котрого його прихильники вважають богом, зібрані в домі для богослуження мурини побили його й пробили його небезпечно ножем. Заки товариш Комори, що йшов з ним доручувати позов, а на вид обурення муринів покинув товариша й утік, закликав поліцію, всі зібрані мурини розбіглись, а „фатер Дивайн" пропав без вісти. Поліція розіслала за ним стежні листи. Покищо арештовано його трьох „учеників".

ЗА ВБИВСТВО МУЗИКАНТКИ.

НЮ ЙОРК. — Арештований за вбивство Джулії Нусенбавм Міша Рос заперечує далі, що він хотів її вбити. Він каже, що був жонатий і називається властиво Міша Розенбавм.

Прокураторія добивається обвинувачення його за вбивство першого ступня. Вона каже, що молоток, котрим побито музикантку по голові так тяжко, що вона померла, походив з готелю Нормандї, в котрому жив Міша Рос.

ВИМАГАЮТЬ ВІД ІМІҐРАНТІВ ЛАТИНСЬКОГО ПИСЬМА.

Бразилійський уряд повідомив еміґраційний інспекторат про нові вимоги від еміґрантів, що виїздять з Польщі. Не мають вступу до бразилійських портів особи, що не вміють підписатися латинською азбукою. Цей розпорядок спрямований перш усього проти жидів, що знають тільки гебрайське письмо.

КАРА СМЕРТИ ЗА ВБИВСТВО НАРЕЧЕНОЇ.

Окружний суд у Бережанах розглянув знову справу Петра Калинця, який 26 червня м. р. застрілив у Ходорові свою наречену. Попереднім присудом Калинця засуджено на 12 літ вязниці. Тепер засуджено вбивника на кару смерти. Засуджений звернувся до президента з проханням помилувати його.

ФАБРИКА ПАПЕРУ В СТРИЮ.

Концерн Штайнгаґена наміряє в найближчому часі вибудувати в Стрию велику фабрику паперу й целюльози коштом 20 міліонів зл. Будова має розпочатися 1. травня і потреває 10 місяців, так, щоб фабрика була випущена в рух на початку 1938 р. На фабриці знайде працю коло 2,000 робітників і 500 урядовців. Але чи знайдуть на цій фабриці працю наші люди?

ЗАКОРДОННИЙ ВИВІЗ ЯЄЦЬ З ПОЛЬЩІ.

Впродовж 1936 року вивезено з Польщі до західньо-европейських країн 24,117 тон яєць, вартости 27,672 тис. зл., на 4,720 тис. зл. більше як попереднього року. Більша половина цілого експорту припадає на Анґлію (15,735 тон), опісля йдуть: Чехословаччина (1,932 тони), Німеччина (1,590 тон), Австрія (1,122 тони).

НЕПЕВНИЙ СХОВОК НА ГРОШІ.

Купець блаватних товарів Т. у Перемишлі мав рідку як мало хто пригоду. Він держав дома більшу готівку і ховав її в місці, про яке не знала навіть жінка. Недавно вона робила в мешканні передсвяточні порядки і рішила змінити солому в сіннику. Закликала якогось селянина що переїздив вулицею, і звеліла йому забрати сінники з соломою на село і привезти того самого дня назад зі свіжою соломою. Тимчасом селянин, забравши сінники, більше не вернувся. Коли вернувся до хати купець і ствердив брак сінників у ліжках, наробив крику і з розпуки мало не відобрав собі життя. В однім сіннику він сховав був пачку з кількома тисячами долярів. Повідомлена про все поліція рушила на села і почала шукати незнаного селянина. Перетрясла село за селом, хату за хатою і врешті знайшла селянина, що забрав з міста сінники. Він справді знайшов у соломі гроші, сховав їх і більше до міста не показався. Поліція відобрала від нього всі гроші і віддала купцеві, який зарікся раз навсе ховати їх у сіннику.

ГІТЛЄР СКЛОННИЙ ДО МІЖНАРОДНІХ ПЕРЕГОВОРІВ.

Анґлійський провідник парляментарної опозиції, Лансбері, мав двогодинну розмову з Гітлером, після якої він оголосив такий комунікат: „Німеччина буде дуже рада взяти участь у конференції, яка привернулаб кооперацію і порозуміння між народами, якби президент Рузвелт, або голова якоїсь іншої великої держави, взявся за переведення такої конференції".

ГУРАҐАН НА УКРАЇНСЬКОМУ ПОБЕРЕЖЖІ.

Над пристанею Акерманом (над лиманом Дністра, по басарабському боці) шалів ґураґан, що зірвав дахи з 20 домів, вирвав з корінням чимало дерев та повалив телефонічні стовпи. Місто тоне в темряві, бо електричні проводи пірвані.

ЕПІЛЬОҐ ПАРТІЙНОГО СУДУ.

У львівськім окружнім суді запав присуд у процесі комуніста Брайтбарта за намагане вбивство члена комуністичної партії Штрайфера, наслідком присуду каптурового партійного суду. Брайтбарта засуджено за принадежність до КПЗУ на 8 літ вязниці і за намагане вбивство на 7 літ, разом на 15 літ вязниці.

ХОТІВ ЗАЛІПИТИ ОЧІ ПОЛІЦАЯ КЛЕЄМ.

Перед окружним судом у Варшаві відповідав Олександер Нічипорук, обвинувачений за нелеґальну комуністичну діяльність та напад на поліцая. Обвинувачений довший час виступав у Полоцьку та в околиці. За ці виступи вислали його до Картузької Берези. По звільненні з Берези Нічипорук перенісся, щоб затерти сліди, до Варшави, ввійшов у порозуміння з тамошньою партією, та переняв провід вольською дільницею. Його схопили в хвилині, коли розліплював по мурах домів підбурюючі відозви. Нічипорук кинувся на поліцая, що його арештував, і намагався заліпити йому очі клеєм. Але постерунковий таки арештував його. Суд засудив Нічипорука на 3 роки вязниці.

ЛОВИВ РИБУ, ЗЛОВИВ СЕРНУ.

Емет Кіфі з Піксіл, Ню Йорк, витягаючи з ріки Гудсону свої сіти, наставлені на рибу, витяг у них молодого сернюка, що запутався в них. Рибак віддав серну сторожеві дикої звірини, котрий пустив її на волю.

ЗЛОЧИННІ ПОДВИГИ КОСТЮКА.

Арештований під Варшавою Марійн Костюк, убивник служниці при вул. Гофмана у Львові, признався у варшавській слідчій вязниці до ще одного злочину. Він убив також 30-літню служницю К. Буксівну. Намовив її покинути службу, обіцяючи з нею оженитись і виїхав з нею в подорож. В одній місцевості вбив її й ограбив. Костюка пізнали дві особи, що бачили його з Буксівною перед злочином.

СХОПИЛИ БАНДУ УСИПЛЯЧІВ НАРКОТИКАМИ ПО ЗАЛІЗНИЦЯХ.

Під Варшавою від якогось часу вешталася банда злодіїв, що оперувала по залізничих поїздах у той спосіб, що усипляла наркотиками пасажирів. Число пошкодованих є велике. Вкінці „усиплячів" схопили. Це Мечислав Ґарлінський, Адам Вуйцік та Шльома Айзенштад. Останньою жертвою усиплячів упав Шмуль Штайнберґ, якого успали, а тоді й украли йому портфель з 900 зл. і векслі.

НЕ ХОЧЕ, ЩОБ КАНАДА ПОМАҐАЛА АНҐЛІЇ.

Сенатор Ж. П. Молей, з округа Провенчер, Ман., заявив в отавськім парляменті, що Канада не повинна помаґати Великій Британії у її майбутній війні. Він казав, що коли Анґлія бажає війни, то нехай сама б'ється. Він далі твердив, що 99.9 відсотка всіх студентів у канадійських університетах є проти примусової мобілізації, і уряд повинен проголосити, що на випадок війни Великої Британії з якоюсь державою в Канаді не буде мобілізації.

НА ШЛЕСЬКУ ПАЛЯТЬ ШКІЛЬНІ ЧИТАНКИ.

Справу шкільної читанки Фердинанда Ґетля, де цей письменник висловився відемно про Катовиці й мешканок Шлеська, розглядала міська рада в Катовицях. Рішили домагатися від міністерства, щоб усунуло згаданий уступ. Читанкою Ґетля займалися всі міські ради на Шлеську, шлеський сойм і громада. Був ряд демонстрацій, а перед місяцем спалили на костирі читанки і куклу їх автора на майдані марш. Пілсудського в Катовицях.

ЙОГО ВЕЛИЧНІСТЬ РОЗВОДИТЬСЯ.

З Бечуалянду (Африка) повідомляють, що тамошній королик почав перед анґлійським судом заходи розвязати його подружжя з королевою Баґавамеце, яку ще недавно вважав він найґарнішою зпоміж найґарніших.

Чекеді Кама — так називається кацик — заявив на суді, що Баґавамеце була в чарівника, дістала в нього любисток, яким заворожила одного підданого його королівської величности. В ночі, коли кацик виїхав у джунґлі стягати данину у сусідніх племен, винуватець, який поганьбив цісарський дім, прокрався до „палати" і перебував там аж до рана. Муринський монарх не признає дитини, яка опісля вродилась, за свою. На доказ узяв дитину на руки і показав суддям туземцям. Всі вони закричали одноголосно „Маямбо", значить: „Я плачу разом із своїм батьком". Жінки всі в один голос заридали. Суд признав скаргу муринського королика слушною і дав йому розвід.

Є це перший розвід серед муринських дикунів. Досі просто убивав муж невірну жінку, або вивозив її у джунґлю і там лишав на поталу диких звірів.

ВІДГРЕБУЮТЬ БЛЕСК ЦАРСЬКОЇ РОСІЇ

МОСКВА.—Поруч з поширюванням нового російського патріотизму й викорінюванням марксизму з російської історії большевики стараються також відгребати й відчистити історичний блеск старої царської Росії. Офіційний большевицький часопис „Правда" з 28 березня ц. р. радить, щоб назад відкрити воєнно-історичні музеї, які большевики були закрили, бо вони нагадують славу царської армії і її перемоги. „Із воєнних музеїв Ленінґраду — пише „Правда" — викинені, а частинно знищені центральні експонати, які зображують блискучі сторінки воєнної історії Росії". Описуючи один такий ліквідований музей, „Правда" каже: „В осталих салях виставлено менше ніж одну пяту всіх експонатів. Такі важні історичні події, як розгром лівонських лицарів на Чудськім озері, війна до-петровської Руси з Польщею, полтавський бій, Суворівські походи в Італію, Бородино, севастопольська кампанія у виставах музею зовсім незаступлені". Україну „Правда" назвала „до-петровською Руссю". Під кінець статті „Правда" домагається, щоб у Ленінґраді вибудувати великий воєнно-історичний російський музей.

„ЧИСТЯТЬ" ҐПУ.

МОСКВА. — Сталінська чистка в ҐПУ йде дальше. Населення СССР з запертим віддихом слідкує за нею та роздумує, чим воно все скінчиться. Сталін особисто наказав арештувати не менше як 36 високих старшин ҐПУ. Арештованих замкнули в ославленій Лубянській тюрмі, в якій ті чекісти донедавна вязнили тисячі людей. Крім того з наказу Сталіна перенесено з Москви на нижчі становища на провінції 21 високих старшин ҐПУ. Між ними знаходиться найвищий кат ҐПУ, Петерзон, з походження лотиш.

ПОГОЛОСКИ ПРО НОВИЙ ЗАМАХ НА СТАЛІНА.

БЕРЛІН. — Непотверджені вістки аґенції Гаваса доносять, що в Малім Театрі в Москві, в льожі, зарезервованій для Сталіна, знайдено пекольну машину. Її знайшли аґенти ҐПУ, заки наступив вибух. Директора театру арештовано.

КРІВАВІ ПРОТИЖИДІВСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ В ПІДГАЄЧЧИНІ.

ПІДГАЙЦІ. — В ночі з 27 на 28 березня ц. р. в Завалові, підгаєцького повіту, невідомі люди били жидам вікна. Місцева поліція обскочила їх і зачала стріляти, на що вони відповіли тим самим. Зчинилася велика стрілянина, в котрій пострілено одного постерункового. Тоді вдалося напасникам втекти. Лиш один з утікаючих, Микита Суканець, попав у дріт, з якого не міг вимотатись, і поліція його зловила. Арештованого, побитого тяжко місцевими жидами, відставлено на постерунок. Коли про це довідалися люди з Затурина Середнього й Завалова, зійшлося коло 3 тисячі людей перед станицю поліції і зажадали, щоби поліція випустила хлопця. Але поліція вже була відставила арештованого до Підгаєць.

СПРАВА Г. МАКІТРИ ПЕРЕД НАЙВИЩИМ СУДОМ.

ЛЬВІВ. — Найвищий суд у Варшаві затвердив присуд окружного суду в Золочеві, що ним засудили Григорія Макітру, бувшого поручника Галицької Армії, на 15 літ за те, що він брав участь у ролі прокуратора у військовому суді в Золочеві за часів української влади, в якім засудили на смерть 17 поляків за злочин державної зради.

УДІЛИ ФАБРИК ЗБРОЇ СПАДАЮТЬ.

ПРАГА. — Уділи чеських фабрик зброї, таких як Шкода і Кольбе, на днях нагло поспадали на вартости. Деякі з них впали на вартости аж 40 відсотків. Інші на 12 відсотків. Цей факт пояснюють тим, що міжнародне політичне положення в Европі успокоюється і замовлення на зброєння відразу дуже змаліли.

РЕВОЛЮЦІОНЕРИ НАСТУПАЮТЬ НА БІЛЬБАО.

ЕНДАЄ (Франція). — Революційні війська в силі чотирьох тисяч після двогодинного гарматнього підготування розпочали наступ на Більбао. Дотепер їм вдалося посунутись пару миль уперед. Біля Мадриду теж відбувалися кріваві бої, але без ніяких змін.

УРОДИНИ ГІТЛЄРА.

БЕРЛІН. — Дня 20 квітня минуло Адольфові Гітлерові 48 літ. З нагоди дня його уродин німці влаштували велику воєнну параду, що перемашерувала перед Гітлером. В цій параді взяли участь біля тисячу тенків й ріжного роду гармати, машинові кріси й т. п. Армія була блискуче узброєна й робила першоклясне враження.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016. 4-0807.

За кожду зміну адреси платиться 10 цент.ві

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЗА ПРИКАЗОМ, А НЕ ПРИНЦИПОМ

Хто вірив, що большевицька верхівка в Москві (або коротше й виразніше — Сталін) визнає сякі-такі принципи, той дістає тепер доброго завороту голови, коли приглядається, як ці комуністичні засади застусовується до дійсности. Бож бачимо, що тепер навіть найкращі визнавці і речники комуністичних засад, які довгими літами вважались у Советах малощо не святими, йдуть один за одним під розстріл. Бачимо теж, що чим далі, тим частіше перечищують Совети знов історію і літературу, нищачи те, що донедавна вважалося большевицькою біблією. У звязку з тим змінюють у Советах раз-у-раз назви міст, вулиць по містах, заводів, клюбів і т. п., бо імена тих, яких ось тими назвами пошановано, є вже на лісті зрадників і саботажників. Очевидно, що все те діється без усякої льоґічної причини, а тільки на приказ Сталіна. Діється на те, щоб чужою кровю і чужим коштом можна було Сталінові далі рятувати свій престіж, а з ним і владу.

Ось так треба розуміти і ті вперті чутки, що вже знаходять місце і в такій пресі, яка прихильна Советам, а які заповідають, що в недалекому часі прийде до зближення між Советами і Німеччиною. Чи так буде, викаже будучність. Зате ми хочемо звернути увагу на ті вирази здивування, які товаришать ось тим поголоскам про замирення Сталіна з Гітлером. Певно, що коли хто міряв би вартість таких поголосок тим, що пишеться в большевицькій пресі проти Гітлера і націзму, той не міг би навіть припустити, що є можливі навіть поголоски про таке замирення. Таке саме можнаб сказати і про націстів, якби хто хотів судити їхню політику супроти Москви по тих промовах, які виголошує Гітлер, а в яких заповідає большевизмові боротьбу на життя і смерть.

Та не зважаючи на те, якої вартости є чутки про замирення Советів з Німеччиною, таке замирення не є неправдоподібне. Соціялістичний французький премієр Блюм оказується для Советів заслабий. Вони рахуються з тим, що він готов провалитись і до влади готові прийти — фашисти. Так тепер пишуть добрі знавці міжнародніх відносин. І це вони заключають, що Совети, бачучи те все, вже заздалегідь шукають для себе виходу і порятунку. І тому звертаються — в сторону Німеччини. А Гітлер готов використати положення і подати руку Сталінові, очевидно в заміну за ріжного роду концесії, торговельні, а то можливо й — територіяльні. Це останнє вдалосяб найскорше добути коштом нового розбору чи обкроєння Польщі. Бо й про таке тепер пишуть. Та ми про це покищо ширше говорити не будемо, бо нам іде головно про те, що тепер настали такі часи, що там, де є диктатури і де найбільше говорять про принципи, на ділі рішальним часто не є принципи, але безпринципні прикази диктаторів.

СКОРПІОННИЙ ІМПЕРІЯЛІЗМ

(Італія й араби, Польща й українці).

Подорож Мусолінія до Лібії, італійської кольонії в Африці, має безсумнівний імперіялістичний характер. Лібія це величезна африканська пустиня, що коштує Італію річно яких 300 мілiонів лір видатку. Та, не зважаючи на те, Італія привязує до неї велику вагу в розвитку і скріпленню імперії. А то головно через музулманське (арабське) населення. По здобуттю Етіопії скількість тих арабів дійшла в італійській імперії до 5 мілiонів. А це значить, що їх є менше, ніж є українців під Польщею.

Араби були колись славним і державним народом, цілком так як і українці. Вони мали свою власну велику імперію, що охоплювала цілу північну Африку, і переходила з одного боку в Азію, а з другого навіть в Европу (Еспанія та Сицилія). Про кінці середневіччя арабська цивілізація досягла вершків своеї слави і досі викликає подив усіх істориків культури. В наших часах араби, як і українці, поділені між кількома державами і все більше переймаються так званим **панарабським рухом,** що мав би витворити одну велику арабську державу. На перешкоді цьому рухові стоять перш за все династичні інтереси та інтриґи ріжних арабських можновладців, а потім, певна річ, зручна політика (divide et impera — діли і пануй) великих держав, головне Анґлії, що маневрує цими можновладцями в інтересах своеї британської імперії, бо вона найбільше потерпілаб від перемоги панарабського руху.

В таких умовинах італійські імперіялісти моглиб піти у відношенню до арабів шляхом, скажемо, Польщі. Вони моглиб повести **наступ** на арабські землі, щоб дати їх в руки італійським кольоністам, які певно волілиб займати вже оброблені шматки ґрунту, ніж перетворювати важкою працею пустиню в поле. Вони моглиб повести наступ на музулманську релігію, на славу тому римсько-латинському католицизмові, що був визнаний у фашистівській Італії за національну і державну італійську релігію. Вони моглиб почати перемінювати музулманські мечети на костели, арабські школи — на школи італійські, чисто італійські чи мішані, залежно від смаку й обставин. Вони моглиб утворити безчисленні Берези Картузькі, заповнюючи їх арабськими націоналістами, — соборниками, обвинувачуючи їх у „державній зраді" та „ірендентизмі". Вони моглиб... Зрештою досить приглянутися до практики польської на українських землях, щоб зрозуміти, що вони **моглиб** зробити...

Але вони не зробили нічого подібного.

У нас склалося уявлення — хибне, як і більшість українських уявлень щодо чужинецького світу, — що італійці нарід дуже несистематичний, поетичний, музичний, романтичний, „мандолінний" та „макаронний". І що тому італійці не стільки роблять, скільки „блофують".

Нічого більш хибного! Італійці далеко більш поважні, ніж ми собі уявляємо.

Треба, наприклад, знати, що вже незадовго до етіопської кампанії, — а значить і до початків італійсько-анґлійського конфлікту, італійці встановили в Барі (в південній Італії) сильну радієву стацію, з якої оце впродовж багатьох років **що дня** відбувається передача в арабській мові ріжних культурних, музичних та політичних програм. Як засвідчує анґлійський „Таймс", ці програми складено дуже цікаво і — з пропаґандивного боку — вони стоять дуже високо, — далеко вище від всього того, що робилось і робиться в цій справі французами й анґлійцями в їх кольоніях. Сам Мусоліні був у Лібії, — в далеко простіший спосіб, ніж тепер, бо тоді не було ще імперії, — одинацять років тому, — і вже тоді накреслено величезну програму для здобуття арабського населення, що, не забуваймо, ставилося до італійців з явною ворожістю.

Цю програму переведено з рідким успіхом,—по одинацятьох роках, Мусоліні вернувся до Лібії як справжній триюмфатор, що його ентузіястично приймало населення не тільки самої італійської Лібії (і тут можна булоб лукавцям говорити про „Катерининські села") але й представники арабського населення французького Тунісу та ріжних арабських земель, що знаходяться під англійським протекторатом. Італійський уряд не тільки не перетворював мечетів на костели, але, як стверджує кореспондент французького „Ле Тан" (з 16 березня), будував мечети на державні кошти, відкривав все нові арабські школи, пильнував про поширення арабської культури, підкреслював на кожному кроці і при кожній нагоді свої симпатії до ісляму і його ідеалів. Тепер — збирає плоди цієї своеї політики. І тут зацитую слова кореспондента „Ле Тан", що його ніяк не можна запідозріти в фашистофільських перебільшеннях: — „Ця політика прихильности приносить свої плоди. Досить побачити оці палкі вияви захоплення, з якими тубильне населення приймає дуче, щоб це зрозуміти. По всіх усюдах зелені прапори ісляму прославляють Мусолінія" як „покровителя ісляму".

І нарешті ці маніфестації відданости Мусолініеві фашистівській імперії виявилися в піднесенні, 18 березня в Тріполі, голові італійського уряду „меча ісляму", — що Мусоліні зберігатиме, як він сказав у своїй промові, „як найдорожчу памятку свого життя".

Ми далекі від цього, щоб ставити себе в положення арабів. Чи принимати їхню тактику. Але не можемо здержатися від цього, щоб не порівняти Мусолінія з маршалом Пілсудським, що то претендував на титул „покровителя українського народу". Якаж тут велика ріжниця! Мусоліні з інтуіцією дійсного державного мужа звернувся прямо до арабського населення, що знайшлося в той чи інший спосіб в межах італійської держави. Пілсудський не хотів бачити українського населення у Польщі. А пішов робити коншахти з **еміґрантами,** що походили з України під Советами. Мусоліні витворює з арабського населення **своеї** держави осередок тяжіння для арабів інших держав; Пілсудський і його переемники роблять усе можливе, щоб у власній державі витворити з українців непримирного ворога, який з кожним днем переконується на гірких фактах життя про неможливість будьякої угоди, будьякого порозуміння з божевільним господарем спільної хати.

І саме тому, коли я думаю про італійський імперіялізм, то бачу, що з нього можна багато дечого навчитися, — особливо, коли його порівнюю з імперіялізмом польських шовіністів, який сам себе руйнує, як **скорпіон, що вбиває себе своєю власною отруєю.**

Евген Онацький,
Рим.

ЛІТЕРАТУРНА ХРОНІКА (ЗАХІДНЯ УКРАЇНА)

(За перший квартал 1937 р.).

Поема Юрія Клена.

Накладом „Вістника" вийшла поема знаменитого поета Ю. Клена п. н. „Прокляті роки". Ця поема змальовує большевицький режім і як він повстав. Мистецький рівень поеми велить нам сказати, що гідна вона перекладу на чужу мову.

Повість Ірини Вільде.

Бібліотека „Діла" видала за січень ц. р. повість лавреатки І. Вільде п. н. „Бе восьма". В цій повісті фільмує нам авторка шкільну буковинську молодь, її пориви й мрії під румунським режімом. На нашому ґрунті це небуденна собі поява.

Повість Вячеслава Будзиновського.

Вище згадана бібліотека видала цілком у нас призабуту повість В. Будзиновського п. н. „Як чоловік зійшов на пана".

Повість відзначається особливим гумором, що його мав В. Будзиновський у молодшій добі своеї творчости.

Поезії Святослава Гординського.

В-во „Смолоскипи", видало найновішу збірку визначнішого нашого поета С. Гординського п. н. „Слова на каменях".

Написати ці поезії надхнув поета Рим. Так і засубтитулював їх „римські ямби".

До клясичного стилю збірки намалював обгортку арт.-мал. П. Ковжун.

Сатира на українську еліту.

Молодий письменник Іван Чернява написав книжку сатир на найвизначніших українських д[illegible] політиків. Між іншим[illegible]ваємо Костя Левицького, Остапа Луцького, Івана Тиктора, Михайла Рудницького, Осипа Назарука, Юл. Павликовського, Мілену Рудницьку, Миколу Голубця й інших.

До кожної сатири є карикатура роботи молодого Мирона Левицького.

Твори Спиридона Черкасенка.

В-во „Батьківщина" видало другий том історично - популярної повісти п. н. „Пригоди молодого лицаря". А в-во „Українська Культура" (у Варшаві) драму п. н. „Вельможна пані Кочубеїха".

Цю гарну драму зобовязався грати наш театр сініора Осипа Стадника.

Книжка про революцію.

В-во „Хортиця" видало третій том нагородженого „Нотатника". Тут автор, Юрій Липа, змальовує нам українську революцію. Новелі видержані, як і в попередніх двох томах, на високому рівні.

Так помітно, що Ю. Липа в новелі знайшов себе й повинен дальше обдарувати нашу літературу того роду речами.

Спомини Мирона Заклинського.

В-во „Всесвіт" видало другу частину споминів Мир. Заклинського п. н. „А ми тую стрілецькую славу збережемо".

Правдиво й безпосередньо описує автор життя Українських Січових Стрільців (У. С. С.).

Книжка про большевицький рай.

Юрій Горліс-Горський, що недавно втік з червоного пекла, випустив у в-ві „Дешева Книжка" другу частину споминів „Холодний Яр".

Ця грубезна книга про звірства й нелюдські вчинки комуністів тішиться ширшою читацькою публикою.

Про популярні книжки „Української Бібліотеки".

Як перший випуск за січень згадана бібліотека видала стрілецьку повість Петра Франка п. н. „Від Стрипи до Дамаску". За лютий повість з учительського життя Івана Садового п. н. „Танок смерти". За березнь вийшла теж повість з наших визвольних змагань Святимовського п. н. „Ми йдемо в бій".

Всі три книжки минаються з літературою і є популярні та виховні.

З дебютів.

Слід підмітити, що дебютанти цього першого кварталу не дописали. Вийшла лиш одна книжка молодого автора Б. Жарського п. н. „Шлях пілігріма".

Книжечка прикрашена прегарною обгорткою арт. - мал. Св. Гординського.

В ОДНОМУ ВОЛИНСЬКОМУ СЕЛІ

(4)

— Моя ти Анюрочко, моя ти ласочко! — приговорює Макар до гарненької поліщуки, що втекла з дому із своїм хлопцем, тому, що її хотіли звінчати з нелюбом — ходиж зі мною танцювати.

— А то чудина, не Макар—каже дівчина—з дівчатами йому захочується танцювати.

— То ходіть ви зі мною танцювати — приговорює Макар до старої поліщучки.

— Відчепіться від мене! зубів не має! Мені що іншого в голові.

— А що? а що?

— Та клопіт!

— А що? Може вам чоловік помер?—жартівливо допитується Макар.

— Чоловік не помер, та я дома оставила дрібні голодні діти.

Та треба признати, що ті поліщуки, хоч так тяжко голодують, хліб із собою принесли наче глина — вони здорові. Це напевно й тому, що не пють. Навпади, багато волиняків виглядає дуже зле, нездорові. Бо і якжеж, коли засяде їх три до літри горівки й за хвилину пляшка порожна.

Потім такий селянин хорує. Іде до міста до лікаря. Лікар, москаль, огляне хорого, запише рицинус і якісь порошки. Господарева жінка питається лідаря, можеб давати хорому легкі страви, компот. „На какаво черта ему кампот?" „То може вино?" „На черта ему віно?! Віно ето закрашений алькоголь, так лучше пити ачіщоною акбвіту". І сказав хорому, щоби пив ложками горівку з полином.

Хорий, вернувшись до дому, ліки поклав біля дзеркала на столі й не рухав їх. Горівки не пив ложкою, лише чаркою без полину та їв усе, й ковбасу, хоч жолудок у нього дуже ослаблений алькоголем.

Пртдав господар безрогу щось за 150 злотих. Накупив всякої всячини, гарні чоботи, для жінки перфуми, для себе кольонської води, щоб вживати після голення, а для молочаря-галичанина, що мешкав у нього, повнісеньке решето ковбасок, які їстья парені з хріном! Ціле решето, бо галичанин цей сказав був раз, що любить ковбаску з хріном.

Колиж той згінник кілька днів пізніше приніс господареві решту грошей, а побачив, що він так зле виглядає, каже до нього:

— Ви хорі! Вам нада лечіться.

— Та мене ніщо не болить. Я був у лікаря, то він також сказав, що я не хорий.

— То коли цей лікар дурак, ідіть до іншого. А то щоб не було так, що оглянувся куций, як хвоста не стало!

— — — — — —

— Чому ви так Макаре, пете? — питаюся Макара.

— Якжеж мені не пити, коли я моє життя „пострадав"! Мене коло серця болить, каже він, щораз більше розжалоблюючись.

— Якжеж ви пострадали?

— Е!—махнув Макар рукою.

— Скажіть, скажіть, Макаре!

І Макар (Бог зна вже котрий раз) оповідає, як то його взяв один господар у приймаки, потім сказав йому, що запише йому поле, коли згодиться оженитися з його дочкою. І Макара оженили проти його волі. Поїхали до нотаря, списали контракт, купили горівки та вже по дорозі попилися.—Їдемо ми, їдемо, коли глянь: передок воза вищий як зад! Що за чудасія?! Дивимося, а це з воза задні колеса погубилися. Так і доїхали до дому. Дома прибраний батько каже до Макара, показуючи на дочку: „Оце, Макаре, твоя жінка!" а до дівчини: „Хочеш його?" „Хочу!" викрикнула пискливим голосом дівка. Звінчали. По шлюбі, як приїхали до дому, молода своїм пискливим голосом заспівала:

„Ой тепер я велика,
Ой тепер я висока,
Ой тепер рада стала,
Чоловіка достала!".

Люди пили, веселилися, лише Макар був увесь час сумний.—Макарцю, ти чого такий сумний? А може ти мене стидаєшся?— питається вона, підлабузнюючись.

— Макаре, а скажіть но, як то воно було далі.

— Та як було? Повела вона мене до другої хати, рукою обняла за шию, ніжку закинула наче малпочку, одначе я втік від неї.

— Чогож?!

— Якжеж мені було жити з нею, коли вуха в неї, вибачте, наче у свині, плечі довгі, задок (вибачте) наче швайка. А ноги то вам ставить пятами до середини. Піду, було, з нею, до ліса на гриби, то всі пеньки поперевертає.

— Макаре, Макаре, а розповіджте, як то вас німці були на війні арештували?

— Ой наарештувалися мене і німці й австрійці тай ті „петлюри" й поляки. Арештував мене австрієць, водить мене, водить і каже, щоби я йому показав документ. Я документу не маю.—„Поведз, як сен називаш?"—питається ніби по польськи.—Макар Іванович Корочун! (Правда, що хвайна фамілія?—запримічує Макар мимоходом, звертаючись до нас). —„Поєдзеш зе мнов, на команде, альбо дай дзесенц рублі, то це пуще!" —Пане, та де я маю десять рублів!—„То зґниєш. Пуйдзеш зе мнов!"

І повів австрієць Макара. Веде, веде, втомився, аж сопе. Зареквірував фіру в селі й поїхали. Приїхали на команду. Ту списали протокол і сказали воякові відвезти Макара назад. Вояк взяв Макара на віз, та не дурний вже був везти далеко, коли переконався, що не видушить з нього грошей. Скинув його з воза зі словами: „Заберай се, ти с . . .і сину!" Потім за якийсь час той же австрієць знову арештував Макара, одначе не пізнав його. Пізнав щойно, як привів на команду. „Та я цебе скондзесь знам!"— каже. „А я вас, пане, також знаю!" „А сконд?" „Бо як ви мене перший раз арештували, то здерли з мене ремінь!"—відтяв Макар. Вояк дістав приказ відставити Макара до його рідного села. Тут вояк знову загрозив Макареві, що зогниє, як не дасть десять рублів. Макар божився, що не має грошей, що він бідний. Вояк не вірив, аж мусів війт (жид) потвердити, що Макар справді нічого не має.

— А як вас, Макаре, арештували українці за України?

(Кінець буде).

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Т. С. — Як ми ставимося до таких виборів як у Вашій громаді, можете пізнати по тім, що вже було у нас нераз писано. Тому погоджуємося з Вашими думками. Але далі обстоюємо те, що треба боротися з таким лихом явно й славно. Тому треба підписувати дописи, щоб кожний знав, хто це пише і хто перебирає за них відповідальність. В таких складних справах замало Вам написати. Найкраще зайти до редакції й принести з собою оґиріналі згаданих Вами листів, висланих до кандидатів на комішенерів.

Дописувач. — Залягає не тільки Ваш допис, але й багатьох інших. Всі вони вже давно зложені й ждуть на свою чергу в ґазеті. Через конвенційні проекти мусять дописи й відозви ждати який місяць, заки будуть видрукувані.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

за березень 1937 року.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий відділ, число 233, під назвою „Українська Молодіж" в Лорейн, Огайо.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 3. Сеньків Анна.
В. 5. Барнич Марія.
В. 9. Салак Олена.
В. 13. Древецький Михайло.
В. 14. Малецький Франко.
В. 20. Дмитришин Петро.
В. 22. Галужак Іван.
В. 43. Коваль Анастазія, Соя Анна.
В. 48. Белська Даря.
В. 58. Бернард Марія.
В. 61. Юріщак Людвіґа.
В. 62. Бохнак Анна, Купревич Петронеля.
В. 63. Оресик Стефан, Буряк Андрій.
В. 65. Задорецька Анна.
В. 73. Пшоновський Йосиф, Пшоновська Фанка.
В. 75. Гаврилців Меланія, Михалюк Стефан, Проценен Стефан, Проценен Текля.
В. 77. Зарічна Марія.
В. 87. Вайда Катерина.
В. 90. Сколський Михайло, Сколська Олена, Комарницька Константина.
В. 94. Скула Стефан.
В. 106. Кулак Никола.
В. 112. Різун Параня, Вожна Юлія, Диц Олена, Кліщинська Марія, Сідорак Марія, Диц Матрона.
В. 123. Лещишин Михайло.
В. 125. Магомета Марія, Дутчак Стефанія.
В. 126. Швец Никола.
В. 130. Степчук Петро.
В. 136. Войнар Ольга, Войнар Йосиф, Пшеницька Марія.
В. 141. Якима Анастазія, Палівода Никола, Палівода Йосиф.
В. 147. Змінка Семен.
В. 153. Дунда Юлія.
В. 155. Дзюбатій Михайло.
В. 164. Кірилич Андрій.
В. 165. Гукало Марія.
В. 169. Шиш Іван.
В. 171. Хитрин Ліліян, Хитрин Марія.
В. 175. Долотович Франка.
В. 182. Ладичка Михайло, Хасчовська Анна, Хасчовська Розалія, Ладичка Анна.
В. 183. Шеремета Анна, Гусак Михайло, Демерій Дзеймс Кларенс, Шеремета Іван.
В. 204. Атаманець Марія, Ткач Іван, Олшанський Теофіль, Петраш Іван, Ядловський Константин, Карій Никола, Скляр Юліян.
В. 207. Залужна Анна.
В. 219. Воробець Стах.
В. 221. Велкій Володимир Ф., Лесюк Йосиф.
В. 230. Бернард Стефан.
В. 233. Кузан Франко, Задорожний Петро, Савчин Григорій, Савчин Іван, Задорожна Олена, Енґел Леслій.
В. 235. Ґрод Юрій.
В. 239. Волощакевич Анна.
В. 240. Кузьма Володимир.
В. 251. Дутка Розалія.
В. 252. Дякун Дмитро, Половий Марія.
В. 253. Павлів Юлія.
В. 254. Устяновський Антін, Мельник Андрій.
В. 259. Мочаловський Андрій, Малута Петро, Бардаховська Йосифа, Маґдзяк Зофія.
В. 270. Заяц Іван, Кот Михайло, Панас Емілія.
В. 273. Куліковський Владислав.
В. 286. Закарич Іван, Балютянський Іван.
В. 287. Журавецький Омелян.
В. 288. Підгайна Михалина.
В. 291. Дідик Анеля, Коваль Михайло мол., Бурґ Марія, Пацула Зофія, Миланич Росел, Дідик Данило, Д., Петрівська Зофія, Маринчак Ґеноефа, Маринчак Варвара, Нагірна Анна, Цігоцька Марія, Пелич Наталія, Курч Михайло, Курч Іван, Курч Володимир, Гаврик Іван, Сорока Теодор, Улан Іван, Улан Катерина, Маринчак Маргарет, Лазута Максим, Мадей Михайло, Васько Іван, Красицький Яків, Гаврик Анастазія, Козюк Розина, Іванцьо Катерина.
В. 292. Маланяк Володимир Г., Гриб Антін, Шпирка Олена.
В. 299. Сторожук Павло.
В. 327. Чопик Ксеня.
В. 335. Кохарський Володимир, Бубен Володимир Н., Кохарський Михайло.
В. 336. Римар Никола, Васюник Іван.
В. 338. Адамів Анна.
В. 359. Чуй Марія.
В. 364. Курочка Ксеня.
В. 367. Ягелницький Адам.
В. 369. Сахан Павлина, Турко Михайло мол., Мороз Володимир.
В. 375. Стацюк Анна.
В. 385. Семотюк Никола.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Терефенко Юрій, Маційовський Михайло.
В. 6. Плетеник Василь.
В. 7. Яцула Юлія, Кавула Іван, Кот Михайло, Костик Марія, Мельник Олена.
В. 9. Бобелак Іван.
В. 14. Ткач Іван.*
В. 31. Ястрияб Карло.*
В. 39. Хомяк Анна, Опар Іван.
В. 43. Лагода Параскевія.
В. 48. Вуксанович Стефан.
В. 66. Гарко Ева, Гарко Михайло.
В. 85. Лотоцький Йосиф, Лотоцька Марія, Лотоцький Андрій,* Лотоцька Анна.
В. 88. Петрущак Йосиф,* Петрущак Василь,* Петрущак Андрій.
В. 90. Милик Никола.
В. 96. Костів Іван, Волчко Семен, Гриб Стефан, Спожарська Анеля.
В. 104. Бобик Марія, Борик Стефан, Бобик Анна, Бобик Теодор.*
В. 106. Павлів Ілько.
В. 127. Град Стефан, Боднар Михайло, Боднар Леонтина, Качор Лука.
В. 133. Будник Антін.
В. 135. Ялечко Елизавета.
В. 142. Шевчук Яків.
В. 147. Артим Андрій.
В. 152. Муляр Лев.
В. 155. Грабінська Юлія, Грабінський Олекса.
В. 158. Феццця Христина.
В. 170. Долошицький Михайло.
В. 193. Дзюрняк Марія.
В. 263. Солтис Іван.
В. 266. Сивик Стефан.
В. 276. Фізор Марія, Шмиґельський Федор.
В. 288. Коник Андрій.
В. 292. Насланец Катерна, Шенкарюк Іван, Насланец Данило,* Биба Іван.
В. 300. Кіндзера Михайло, Бандровський Йосиф, Костек Катерина, Костик Іван, Тиркала Іван, Дида Петро, Столиця Олекса.
В. 311. Несторяк Лесько, Несторяк Палагія.
В. 324. Бандуровський Василь.
В. 342. Лещик Михайло.
В. 361. Вовк Василь.*
В. 370. Вітовська Михалина, Грицей Василь, Яниш Павло.
В. 379. Пилипів Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 21. Станґритчук Антін.
В. 22. Шпорлюк Юлія.
В. 34. Скрабут Михайло,* Пук Анна.
В. 106. Андроник Анна.
В. 121. Ткачук Никола, Ткачук Пелагія.
В. 183. Зданкевич Стефан А.,* Палуга Анна.
В. 221. Децик Маріянна.
В. 230. Романків Володимир.
В. 240. Шумейко Данило.*
В. 260. Кулчицька Олена.
В. 266. Чучман Павло.
В. 305. Остапчук Матвій.
В. 349. Ґеречка Ізидор.*
В. 361. Чубатий Олекса.
В. 385. Ковалів Розалія, Ковалів Йосиф.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 54. Дзюба Володимир.*
В. 120. Руснико Андрій.*
В. 367. Білик Петро.*

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 155. 2 Члени.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Новак Фемія, Тарас Михайло, Барна Ева, Федак Нетій, Ґіґович Йосифа, Карпяк Василь.
В. 2. Станчак Ольга, Сулик Павло мол., Сулик Марія.
В. 3. Кульпінський Петро.
В. 9. Гевчук Павло, Ващук Мартин, Кормаш Никола, Кормаш Текля, Серединська Марцела, Серединський Йосиф, Вербицький Михайло, Серединський Станислав.*
В. 20. Колачинський Йосиф.
В. 24. Мичиховський Йосиф.
В. 39. Бура Текля, Кондрасевич Ева, Кондрасевич Микита,* Фішер Анна.
В. 45. Сидорик Бенедик,* Сидорик Марія.
В. 55. Бартох Франко А.*
В. 58. Гумницький Стефан.*
В. 59. Гософська Анна.
В. 62. Болк Никола, Сливар Іван.
В. 63. Маховська Марія.
В. 69. Кузьма Йосиф, Цісецкий Іван.
В. 74. Олач Марія, Шевчук Стефан, Ярема Петро, Мундзакевич Антін, Олач Дмитро.
В. 77. Шкуринас Антін, Бащик Іван, Мартиняк Ілько.
В. 78. Стерник Іван, Ґонтарчик Василь, Ваненчук Антін, Babрашко Антін, Якобовський Іван, Козей Василь, Шайняк Михайло, Косинський Михайло, Babрашко Цецеля, Маційовський Фанко.*
В. 82. Старий Йосиф.*
В. 87. Удич Марія.
В. 102. Стиранка Дмитро.
В. 110. Завалницький Іван.
В. 120. Кіньо Анастазія.
В. 135. Зїз Стефан, Мовчан Андрій, Лазоришин Лука, Зїз Текля.
В. 137. Допілька Андій.
В. 146. Чупа Василь М.,
В. 147. Горболевич Антін.*
В. 154. Трухан Петро, Кеба Андрій, Кевич Марія.
В. 158. Русин Олекса.
В. 168. Стек Стефан.*
В. 176. Нагорняк Йосифа.
В. 186. МекҐерій Анна.
В. 187. Вічимншин Іван.
В. 193. Януш Войцех, Януш Анеля.
В. 194. Гошовський Михайло,* Гошовський Василь.*
В. 213. Кобрин Василь.
В. 217. Нищук Ілько мол., Нищук Анастазія, Нищук Ксеня, Нищук Ілько.
В. 221. Бас Марія, Бас Володимир,* Савчин Никола, Савчин Розалія.
В. 229. Пшибилський Яків, Волський Гендрик.
В. 230. Ільчишин Михайло, Кучманич Дмито.
В. 231. Гоцько Сузій, Поприч Юлія.
В. 238. Музика Михайло.*
В. 242. Рінґо Андрій мол.
В. 247. Процак Петро.*
В. 270. Пігура Олександра.
В. 275. Ґречин Андрій.
В. 276. Олексович Никола.
В. 291. Квасняк Іван, Микита Володимир, Пристащ Іван.
. 295. Намачинський Тимко.
В. 300. Васильчак Катерина.
В. 304. Ґрех Володимир, Буряк Петро.
В. 307. Прус Петро, Прус Анстазія, Черчовий Андрій.
В. 310. Баймак Стефан.
В. 326. Міклушак Андрій, Фордина Марія.
В. 327. Коваль Йосиф, Малик Анна, Малик Микола.
В. 328. Микитюк Михайло.*
В. 334. Гомзак Петро.*
В. 345. Куліковський Петро, Куліковська Марія.
В. 349. Гайдамаха Марія.
В. 352. Лема Петро.
В. 361. Орчук Юрій, Німец Олекса, Хомяк Никола, Білоус Юліян, Головатій Іван,* Лобас Танка.
В. 365. Ґулик Іван, Ґулик Марія, Малик Анна, Малик Стефан, Сухеня Андрій.
В. 370. Вергун Роман, Кучірка Іван.
В. 375. Грицай Анна, Селський Іван, Маевський Михайло, Селська Марія Анна.
В. 392. Казимир Вродзинський.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 2. Козяк Теодора.
В. 22. Децик Маріянна.
В. 75. Дворчин Мирослав,* Зданкевич Стефан А.*
В. 76. Шумейко Данило.*
В. 112. Кульчицька Олена.
В. 137. Романків Володимир.
151. Дзордза Катерина.
В. 152. Ткачук Пелагія, Ткачук Никола.
В. 204. Чучман Павло.
В. 216. Шпорлюк Юлія.
В. 274. о. Дяків Володимир.
В. 276. Скрабут Михайло.*
В. 292. Палуга Анна, Олексин Григорій,* Олексин Антін.*
В. 345. Ковалів Розалія, Ковалів Йосиф.
В. 361. Букса Ігнатій.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 54. Дзюба Володимир.*
В. 120. Русинко Андрій.*
В. 367. Белик Петро.*

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 155. 2 Члени.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 6. Воробель Андрій.
В. 7. Сабулський Адам.
В. 42. Пентескул Анна.
В. 213. Кук Арсеній.
В. 358. Чубінська Емілія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 77. МекГлумфій Катерина.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Товт Іван.
В. 20. Вудзол Григорій.
В. 37. Палун Франко.
В. 38. Баран Текля.
В. 45. Кулик Михайло.
В. 91. Ясиницький Дмитро.
В. 96. Пазин Іван.
В. 102. Мацковський Петро.
В. 104. Костек Антін.
В. 112. Бісядецька Маґдалена.
В. 116. Штипована Анна.
В. 125. Гарчарик Елизавета.
В. 208. Капчик Дмитро, Малик Стефанія.
В. 235. Кушнір Марія.
В. 275. Шайна Іван.
В. 276. Тисячна Павлина.
В. 300. Березовська Катерина.
В. 318. Кравчишин Меланія.
В. 341. Антонишин Стефан.
В. 361. Бич Анна.
В. 385. Дзаман Іван.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1937 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	21,996
В місяці березні 1937 р. принято нових	149
В місяці березні 1937 р. принято наново	76
В місяці березні 1937 р. принято з переступними листами	19
В місяці березні 1937 р. принято з інших кляс	6
В місяці березні 1937 р. принято зі старого роду	2
Разом	22,248
В місяці березні 1937 р. суспендовано	137
В місяці березні 1937 р. відійшли з перест. листами	20
В місяці березні 1937 р. відійшли до інших кляс	6
В місяці березні 1937 р. перенесено до нового роду	2
В місяці березні 1937 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяці березні 1937 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці березні 1937 р. відійшли зі зворотом в готівці	5
В місяці березні 1937 р. померли	22
Разом	193
З кінцем березня 1937 р. в У. Н. С. було дорослих членів	22,055

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі Д.	на $ 100	1
В клясі А.	на $ 250	13
В клясі А.А.	на $ 500	141
В клясі В.	на $ 750	26
В клясі С.	на $1000	277
В клясі В.В.	на $1500	9
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	422
В клясі О-1000	на $1000	279
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	926
В клясі Р-1000	на $1000	579
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	4

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	660
В клясі Е-1000	на $1000	240
В клясі Е-1500	на $1500	6

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі W- 500	на $ 500	1,166
В клясі W-1000	на $1000	2,222
В клясі W-1500	на $1500	10
В клясі W-2000	на $2000	6
В клясі W-3000	на $3000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	5
В клясі Т- 250	на $ 250	238
В клясі Т- 500	на $ 500	4,269
В клясі Т- 750	на $ 750	640
В клясі Т-1000	на $1000	9,620
В клясі Т-1500	на $1500	219
В клясі Т-2000	на $2000	62
	Разом	22,055

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 43. Натишан Йосиф.
В. 44. Шелак Марія, Шелак Катерина, Шелак Андрій.
В. 59. Бойко Михайло Р.
В. 63. Оресик Марія, Оресик Андрій.
В. 102 Мочковська Славка, Мочковський Омелян.
В. 106. Шмирко Йосиф.
В. 112. Ліська Елизавета.
В. 136. Чесновський Юрій.
В. 147. Кучірка Анна.
В. 193. Трач Елизавета.
В. 204. Мороз Роман 2, Атаманец Роман.
В. 230. Пристащ Йосиф, Пристащ Іван, Пристащ Михайло, Бернард Дзеймс, Пристащ Стефан, Перич Ірина Нора.
В. 233. Запотічний Володимир, Савчин Стефан, Галадей Евелин, Карасевич Петро, Савчин Зофія, Карасевич Анна, Ґаладей Роберт, Карасевич Никола, Задорожна Катерина Анна.
В. 237. Пандяк Василь, Пандяк Стефан.
В. 252. Дякун Юліянна 2.
В. 273. Маряк Семен.
В. 291. Улан Йосиф, Улан Юлія, Сорока Іван, Маринчак Евген, Маринчак Володимир, Іванцьо Зофія, Васько Іван, Васько Ліліян, Дідик Василь, Міланич Іван мол., Курч Стефан, Козюк Бійтрис, Козюк Лев, Козюк Роберта, Скіба Юліян, Скіба Евген Богдан, Бурґ Павло мол., Соболь Филипина, Соболь Варвара, Лазута Евген, Соболь Ірина, Тритяк Нестор, Тритяк Віра.
В. 292. Шпирка Мирон.
В. 302. Ділай Михайло, Ділай Юлія.
В. 319. Парсел Олена, Велґось Реймонд, Франко Ірина, Франко Елен.
В. 364. Курочка Стефан.
В. 369. Мала Настуня.
В. 370. Головінська Ґлорія, Головінський Ілай, Головінська Анна М.
В. 371. Спелінг Едит, Спелін Річард, Баранюк Одарія.
В. 376. Пірус Андрій.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Мельник Стефан, Мельник Ірина, Мельник Михайло, Мельник Петро.
В. 85. Лотоцький Іван, Лотоцький Йосиф, Лотоцька Сузанна, Лотоцька Марія.
В. 88. Петрущак Андрій, Петрущак Стефан.
В. 164. Ґелетій Григорій.
В. 292. Михальчук Мирослав.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 21. Стангритчук Віра Г., Стангритчук Ярослава Н.
В. 266. Чучман Мирон.
В. 385. Ковалів Анна, Ковалів Мирон.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 292. Маланяк Омелян, Маланяк Ольга А.
В. 378. Гальчук Василь.
В. 381. Вовк Володимир, Маркевич Стефанія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 39. Кондрасевич Юстина, Кондрасевич Лев.
В. 51. Крекота Василь.
В. 52. Клован Іріна, Яцишин Іван, Яцишин Розалія.
В. 59. Зелик Олена, Зелик Михайло.
В. 62. Волк Йосиф.
В. 63. Тимчик Марія.
В. 78. Маціеовський Йосиф.
В. 87. Удич Анна, Удич Деленка.
В. 102. Стиранка Стефан, Стиранка Михайло.
В. 135. Ґлушко Анна, Ґлушко Юрій, Ґлушко Дмитро, Ґлушко Марія.
В. 151. Польна Анна.
В. 176. Демкович Михайло.
В. 193. Януш Йосифа, Януш Олена.
В. 197. Коробій Василь.
В. 217. Нищук Марія.
В. 234. Сусько Іван.
В. 259. Коропас Олена, Коропас Евстахій.
В. 291. Микита Петро.
В. 342. Клебан Іван.
В. 345. Куліковський Василь, Куліковський Богдан, Куліковська Йоанна Марґарета.
В. 349. Гайдамаха Володимир.
В. 361. Німец Олена, Лобас Юлія, Лобас Катерина.
В. 365. Малик Анна, Малик Федор, Малик Олекса.
В. 375. Маевський Михайло, Маевський Григорій 4.
В. 390. Буґрин Ліліян, Буґрин Данило, Буґрин Флорія, Буґрин Петро.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 147. Дзордза Андрій.
В. 204. Чучман Мирон.
В. 345. Ковалів Анна, Ковалів Мирон.

ДІТИ ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 292. Маланяк А. Ольга, Маланяк Омелян.
В. 378. Гальчук Василь.
В. 381. Вовк Володимир, Маркевич Стефанія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 3. Сеньків Анна.
В. 5. Барнич Марія.
В. 48. Белська Долорис.
В. 58. Бернард Марія.
В. 61. Юріщак Людвіґа.
В. 65. Задорецька Анна.
В. 87. Вайда Катерина.
В. 123. Лещишин Михайло.
В. 155. Дзюбатій Михайло.
В. 259. Мочаловський Андрій, Малюта Петро, Бардаховська Йосифа, Маґдяк Зофія.
В. 270. Заяц Іван, Панас Емілія.
В. 286. Балютанський Іван.
В. 288. Підгайна Михалина.
В. 292. Гиб Антін.
В. 327. Чопик Ксеня.
В. 336. Римар Никола, Васюник Іван.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ ГОТІВКИ:

В. 62. Бохняк Петронеля, Бохняк Анна.
В. 97. Гладкий Михайло, Ґладкий Іван.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 64. Зелінський Тарас.
В. 253. Мішоловський Петро.
В. 268. Нендза Елейн Ірина.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1937 р. було в У. Н. С. дітей членів	8,373
В місяці березні 1937 р. принято нових	76
В місяці березні 1937 р. принято наново	13
В місяці березні 1937 р. принято з переступними листами	5
В місяці березні 1937 р. принято з інших кляс	7
Разом	8,474
В місяці березні 1937 р. суспендовано	49
В місяці березні 1937 р. відійшли з переступними листами	4
В місяці березні 1937 р. відійшли до старших чл. У.Н.С.	21
В місяці березні 1937 р. відійшли до інших кляс	7
В місяці березні 1937 р. відійшли зі зворотом в готівці	4
В місяці березні 1937 померли	3
Разом	88

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

Вклясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	6,164
Б клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,724
В клясі 3-ій за 50 цнт. місячної вкладки	498
Разом	8,386
З кінцем березня 1937 р. в У. Н. С. було всіх обезпечених	30,441

У В А Г А,

котру кожний відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати й відповідю до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за березень 1937 р. суспендованими, якщо бажають бути принятими наново в члени У. Н. Союза, повинні зголоситись до своїх відділів у протягу трицятьох (30) днів від дня опублиування отсього повідомлення про їх суспензу та заплатити залеглі вкладки й інші належитости секретарям своїх відділів. Коли цього не зроблять до трицятьох днів від дня отсього повідомлення, то опісля будуть автоматично виключені з відділу і з Союза та втратять усі членські права, запомоги і привілеї, з винятком тих прав, які є застережені в нових родах обезпечення. Такі самі права й обмеження відносяться також до тих членів, які на протязі квітня 1937 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших правно існуючих відділів У. Н. Союза.

Дано в Джерзі Сити, Н. Дж., дня 14. квітня 1937 р.

Дм. Галичин, гол. рек. сер.

Освідчини.

Гриць не був недотепа. Він рув радше несміливий супроти жінок. Вже віддавна хотів освідчити ся панні Марійці, алі все, коли траплялася до цього нагода, неставало йому відваги сказати рішальне слово.

Аж раз пішов він з Марійкою на цвинтар і показав їй гробницю своєї рідні.

— Тут лежить — каже коханій — мій батько, а тут довкруги моя рідня . . . Чи не малаб ти охоти також тут лежати?

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІ ПРОЄКТИ

41.

Братство св. Івана Хрестителя, від. 247 У. Н. Союзу в Вілмінгтон, Дел., піднесло на своїм мітінгу 15. квітня б. р. такі думки-проекти:

1) Конвенція повинна відбуватися що 6 років і то завжди в якійсь іншій місцевости. Ми не повинні замикатися тільки в Джерзі Сиіті. Ідім у світ, на широку американську арену, між людей. Даймо нагоду ріжним визначним американцям пізнати нашу організацію і наш нарід. Не думаймо як заскорузлі австрійські бюрократи.

2) Сиротинець є потрібний, але є ще важніші справи. Нема на нього відповідних фондів, то відождім. А замісць Сиротинця подбаймо про таку поміч, яка потрібна для життя України. Війна наближається, а з нею надія на визволення. Тому в таку хвилю краще зробимо, як віддамо зібрані гроші на Сиротинець, якого не можемо побудувати, на справу визволення України.

3) Критика, яка звернена в деяких проектах проти наших працівників, є не на місці й недоцільна. Наші головні урядники є відомі люди, заслужені й чесні народні робітники. І їм належиться пошана ще й за життя. Вони працюють для організації й для справи. Це вони ті щирі провідники, що ведуть Обєднання, яке організує таку гарну поміч Рідному Краєві. Це треба оцінювати, коли хочеться когось критикувати, а не платити за золото — піском. Чогож хочемо? Щоби було як за часів Франка, що наші народні робітники йшли до чужих на службу? Чи хочемо, щоб аж на гробі складати цвіти, чи вміти за життя пошанувати працю?

4) Як головним урядникам так і усьому Союзовому загалові належиться признання, що з усіх сил намагається піддержати українську справу тут в Америці й у старому краю.

5) Знизити процент від позичок на грамоти з 6 на 3, а принаймні на 4.

6) „Свободу" рішучо задержати при У. Н. Союзі. Не відділювати її, бо це булоб відтяттям гиляки від пня.

7) Розіслати тиждень наперед делегатам звіт, щоб вдома його перечитали і виступіювали та були добре обзнайомлені зі всіми справами. Тоді не будуть забирати багато часу на конвенції.

8) Молоді дати такі грамоти, якими є поліси в американських асекураціях, інакше не притягнемо її до нашої організації.

9) Делегати мусять памятати на те, що вони є вибрані провідники, на яких глядять американці як на представників нашого народу. Тому рішучо мусять поводитися на конвенції й поза нею культурно і пристойно.

10) Конечно видавати календар, хочби і зменшений.

11) Молоді члени, що переходять до старших, повинні бути звільнені один рік від оплати без огляду на те, в якій є клясі.

12) Бажаємо конвенції гарного успіху в нарадах — на славу і добро Українського Народу.

Михайло Марціняшин, предсідник; **Микола Гурний,** касієр; **Петро Сас,** секретар і делегат.

42.

Братство Пресв. Тройці, від. 320 У. Н. Союзу.

1) Щоб оминути ріжні непорозуміння і заколоти, які є по місцевостях, змінити ріжні назви наших відділів з тим, щоб усі відділи приняли одну назву „Український Народний Союз". Тоді всі чужинці відразу будуть знати, з ким мають діло, себто, що це є українська організація. До цеї назви треба тільки ще додати число, яке має означати, який це є відділ У. Н. Союзу в даній місцевости — перший, другий, третій і т. д. Наприклад: Відділ 1 У. Н. Союзу в Балтімор, Мд., Відділ 2. У. Н. Союзу в Балтімор, Мд., і т. д. І так в кожній місцевости.

2) В кожній місцевости вибрати одного організатора-колектора, а в більших і два, щоб організували членів і збирали гроші для кожного відділу окремо, в означений час, коли відбуваються збори відділу. Платню повинні вони побирати з головної каси. І то таку, яку побирають відділові секретарі, або ухвалити однакову для всіх. Це залежне від того, скільки буде організаторів.

3) На відділових урядників вибирати тільки предсідника, секретаря і двох-трьох тростісів, що булиб заразом контрольорами, на яких імя булаб банкова книжка і які малиб вкладати і вибирати гроші, потрібні на виплату хорим і инші видатки. Треба теж вибрати оглядачів хорих, що занялисяб теж і похоронними справами на випадок смерти члена.

4) Збори в малих місцевостях моглиб відбуватися раз на два або три місяці. В разі потреби можна скликати надзвичайні збори оголошенням в часописі. Тоді буде більший порядок і менше роздорів і молодь скорше приступить до Союзу.

5) Конвенції хай далі відбуваються що чотири роки. Про місце хай рішає головний уряд, то буде менше дискусій на ту тему і роздорів.

6) Делегатами повинні бути організатори, що мають чотиролітню практику, бо тільки такі делегати визнаються добре на організаційних справах. Решту конвенційного фонду обернути на іншу ціль.

7) Кажуть, що старим членам діється кривда. Але приглянувшися справі, то видимо, що та кривда від нас походить. Треба знести ті старі постанови, що відстрашують молодь, а тоді приєднаємо нових десять тисяч членів. А як вони будуть, то буде можна усунути і кривду. Тоді той, що стоїть 10 років, міг би платити четвертину менше, що стоїть 20 років, половину менше, а той, що є вже 30 років, був би цілком звільнений від дальшого плачення. Тоді старі члени благословилиб У. Н. Союз.

8) Ухвалити, щоб було можливим бути 6 місяців дійсним членом підчас суспензи, а в разі смерти стягнути залеглі вкладки з посмертного. Суспенз в часописі не оголошувати, а тільки виключення, бо суспензи тільки забирають місце в часописі й денервують членів.

9) Кривда тим молодим членам, що оплачують часопис, а його не читають. Можна видавати часопис тричі на тиждень і в обидвох мовах. Або видавати тижневик чи місячник і оплачувати його більше з оголошень. Зробити так, щоб були задоволені й молоді й старші, що люблять читати. Найкраще, щоб редактори заговорили про ту справу, бо вони на тім найліпше визнаються.

10) Майже нічого не зроблено, щоб притягнути молодь до У. Н. Союзу, крім деяких місцевостей. Треба відступити їй більше місця, забути за старі методи, за малі ґалі, що були добрі для старших, а побати про нові. Давати відповідні відчити для молоді й постаратися про таких людей, що моглиб такі відчити давати. Позискати для тої праці тих з нашої молоі, що покінчили каледжі, чи до них вчащають, а вони за малим винагородженням моглиб бути нам помічні. На приєднування молоді до У. Н. Союзу не треба шкодувати коштів. На те хай делегати і делегатки памятають.

Теодор Захіний, делегат.

43.

Товариство Запорозька Січ, від. 155 У. Н. Союзу в Перт Амбой, Н. Дж., ухвалило на своїх місячних зборах, дня 11. квітня 1937 такі передконвенційні проекти.

1) „Свобода" повинна сама оплачуватися і повинна бути відлучена від У. Н. Союзу. Такий національний часопис як „Свобода", повинен оплачуватись сам, а У. Н. Союз буде танший на 30 центів місячно. А тоді може приступити і такий член, котрий не вміє читати по українськи (на думці тут роджена молодіж).

2) Щоб адміністраційний фонд зменшити. Тепер в адміністраційнім фонді є забагато і адміністрація забагато надуживає тих грошей.

3) Конвенційний фонд знести цілком. Хай самі відділи оплачують своїх делегатів на конвенцію. Таким способом будуть місцеві патріоти старались про роботу по відділах, як хочуть їхати на конвенцію, щоб на тім щось заробити.

4) Щоб У. Н. Союз виплачував дивіденди так, як й інші американські асекураційні компанії.

Гроші, котрі зібрав У. Н. Союз на Сиротинець, щоб обернути на дім старців. Є багато таких членів, що тут не мають нікого. Такого члена взяти до дому старців, а він перейде до такого дому зі своїм посмертним. Було би добре, щоб уряд У. Н. Союзу закупив малу фарму, де такі старці, котрі ще можуть працювати, працювалиб на тій фармі.

6) Щоб проценти від позичок членів зменшити з 6% на 4%.

7) Щоб уряд У. Н. Союзу мав право давати позички на народні українські установи, як народні доми, церкви і т. п., але щоб та сума, яку дає У. Н. Союз, не перевищала 25%. Коли дім коштує десять тисяч, то У. Н. Союз може позичити $2,500. Таксамо на морґедж членам.

8) Жадаємо, щоб кожнораловий уряник У. Н. Союзу не був односторонний в політиці, щоб не репрезентував якоїсь партії від У. Н. Союзу, як її віпоручник, як то було минулого року, що один з нашої „Свободи" як співредактор хвалив таку партію, котра нам усім відома, бо не так ми члени, але і У. Н. Союз ще і дотепер має гроші заморожені. А прибувший недавно з краю співредактор виступає на радіо і за миску дриґлів хвалить таку партію. Ви, шановні делегати, і тепер знаєте, котра адміністрація ліпша, тота тепер, чи та, що була тому пять літ.

9) Щоб до уряду У. Н. Союзу вибирати більше з тут родженої молодіжи. Тут роджений інтеліґент більше знає про потреби У. Н. Союзу, як котрийсь недавно приїхавший патріот зі старого краю.

10) Щоб У. Н. Союз видав хоч маленькі календарі на родину члена У. Н. Союзу.

На кінець, шановні делегатки і делегати, радьте над народнім добром У. Н. Союзу, щоб пізніше не було закиду Вам пані-панове, що Ви були **посли — чи осли.**

Іван Ваверчак, предсідник; **Василь Дриґинич,** касієр і делегат; **Андрій Яричевський,** секретар і делегат.

Як у нас робляться „патріоти.

Одного нашого діяча спитали, що треба робити, щоб заслужити на назву правдивого патріота.

— Нічого, але зате довго! — відповів подумавши патріот.

ТАРЗАН І БОГИНЯ МАЇВ (6)

Тарзан держав ще на колінах тіло мертвого Бурщара, коли до нього підійшов майор Мартлінґ. Побачивши його, Тарзан зірвався і твердо заявив: „Так, я піду з вами до Південної Америки, до нетрів Ґватемалі". Це нагле рішення здивувало Мартлінґа більше ніж розшарпане тіло Бурщара. Він такі сцени вже нераз бачив в Африці.

Рівночасно з тим майор запримітив на обличчі Тарзана якусь зміну. Дотепер Тарзан, хоч був майже нагий, то всетаки поводився надзвичайно чемно, так, як на лорда Ґрейстока, з англійським аристократичним вихованням, пристало. Та після кількох хвилин, підчас яких він тримав на колінах тіло Бурщара, Тарзан змінився і став знов дійсним Тарзаном, паном нетрів.

Майор Мартлінґ мовчав. Він не знав, що говорити, і чи взагалі говорити. Мовчанку перервав Тарзан: „Чи бачите цього чоловіка? Це мій приятель Бурщар. Він приніс вістку і прохання від другого мого приятеля, Дарнота, щоб я ратував його з полону, в який він попав у нетрах Ґватемалі". По хвилі Тарзан додав: „Він також перестерігав мене перед якимись потворами"...

„Очевидно, що ви не вірите в ніякі потвори", запримітив майор, якого дивний вигляд Тарзана почав непокоїти. Тарзан на це поволі відповів: „Я бачив в Африці дивні речі. Такі речі, що цивілізована людина ніяк не повірилаб. Нетри Нового Світу мусять мати також свої таємниці. Алеж в тих таємницях міститься ціла цікавість нетрів".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ